

Sygn. akt II Ka 440/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Ciećko

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2023 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 19 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 510/22

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 420 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 440/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie II K 510/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>rażącą niewspółmierność kary oraz środka karnego wymierzonego oskarżonemu poprzez wymierzenie mu kary w postaci grzywny w liczbie 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych, w sytuacji gdy oskarżony przyznał się do winy, wyraził skruchę, zrozumiał naganność swojego postępowania, prowadzi ustabilizowany tryb życia, ze względu na prowadzoną przez niego działalność, niezbędnym jest poruszanie się przez niego pojazdami mechanicznymi, sam prowadzi gospodarstwo domowe i nie ma innych źródeł dochodu, najniższy wymiar kary pozostawałby w zgodzie z zasadami prewencji i byłby dla oskarżonego wystarczająco dolegliwy, uwzględniający przy tym okoliczności popełnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>czynu, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.</p> <p>naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. 627 k.p.k. poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1765,60 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, w sytuacji gdy oskarżony znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej, a zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych ograniczył zakres wykonywanej przez niego działalności gospodarczej i możliwości zarobkowe.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Odnosząc się do naruszenia przepisu art. 627 kpk wskazać należy, iż w przepisie tym znajduje się zasada ponoszenia kosztów sądowych przez skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego. Aby mogło dojść do jej przełamania konieczne jest wystąpienia przesłanek zwolnienia od kosztów sądowych, przewidzianych w art. 624 § 1 kpk. Ta instytucja prawa procesowego ma fakultatywny charakter. Przepis art. 624 § 1 kpk wymaga wykazania przez stronę ubiegającą się o zwolnienie od kosztów sądowych tych przesłanek, które w treści wskazanego przepisu, jako konieczne ustawodawca przewidział. Sytuacja taka w realiach niniejszej sprawy nie nastąpiła. Sytuacja finansowa oskarżonego jest dobra, oskarżony prowadzi własną działalność gospodarczą, otrzymuje dochody wysokości ok. 6000 złotych miesięcznie. Ponadto oskarżony posiada majątek i nie ma nikogo na utrzymaniu. Brak jest zatem podstaw do uznania,</p>		

iż Sąd I instancji winien był zastosować zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, chociażby w części, jak twierdzi autor apelacji.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary i środka karnego podniesiony przez obrońcę oskarżonego również należało uznać za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Wskazać należy, że skarżący zarzucił rażąca niewspółmierność orzeczonej kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka, środka karnego w postaci pięcioletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych jednakże tak ukształtowane rozstrzygnięcie spotkało się z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego. Zauważyć należy, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy orzeczona kara lub środek karny nie uwzględnia w należyty sposób

stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celów kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2022 r., II AKa 306/22).

W niniejszym postępowaniu Sąd Rejonowy zastosował się do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk, orzekając karę oraz środki kare adekwatnie do okoliczności sprawy. Sąd I instancji właściwie zastosował wszelkie okoliczności łagodzące, jak dotychczasowa niekaralność oraz przyznanie się do winy, jak i obciążające, a w szczególności miejsce popełnienia przestępstwa, poziom nietrzeźwości oskarżonego, który znaczenie przekraczał normę określoną w art. 115 § 16 kk, czym godził tym samym w bezpieczeństwo innych uczestników tego ruchu, co skutkowało orzeczeniem kary grzywny (czyli najłagodniejszy rodzaj kary, która jest dostosowana do jego aktualnych dochodów, warunków osobistych i rodzinnych, stosunków

majątkowych i możliwości zarobkowych), pięcioletniego (przy minimalnie trzyletnim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych (orzeczone w minimalnej wysokości), które nie mogą być uznane za rażąco niewspółmierny. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowane na łamach wywiedzonego środka zaskarżenia orzeczenie wobec oskarżonego kary oraz środków karnych w najniższym wymiarze nie jest adekwatne do rangi popełnionego przez oskarżonego czynu oraz nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do niego. Należy podkreślić, że nie zaistniały żadne szczególne okoliczności uzasadniające zachowanie oskarżonego, a wersja o spożywaniu alkoholu poprzedniego dnia wydaje się jedynie przyjętą linią obrony. W tym miejscu przypomnieć wypada jaki poważny problem stanowią aktualnie na drogach nietrzeźwi kierowcy. W ostatnich latach tego typu patologiczne zachowania mnożyły się, doprowadzając do coraz to większej ilości, znamienych w swych skutkach, wypadków. Oczywiście, tym razem do takiego zdarzenia nie doszło, ale najpewniej tylko dlatego, że zachowanie oskarżonego zostało dość szybko udaremnione przez funkcjonariuszy Policji. Z tego względu faktu, iż na gruncie przedmiotowej sprawy tak naprawdę nie wystąpiły negatywne skutki nieodpowiedzialnego zachowania oskarżonego absolutnie nie należało poczytywać jako zasługi samego zainteresowanego, a

raczej rozpatrywać w kategoriach pomyślności losu. Tak czy inaczej, bez wątpienia osoba świadoma i dorosła winna zdawać sobie sprawę z niezwykle realnych możliwych konsekwencji jazdy pod wpływem alkoholu, zwłaszcza gdy problem ten w ostatnim czasie został nagłośniony na tak dużą skalę. Jednocześnie, w ocenie Sądu Okręgowego dla niemal każdego oczywistym winno się być i to, że zdolności do bezkolizyjnego, bezpiecznego prowadzenia pojazdu ulegają znacznej deformacji już wskutek spożycia niewielkiej ilości alkoholu, zaś wraz z wzrostem jego stężenia we krwi niemalże całkowicie zanikają. Z tych wszystkich względów zachowania tego rodzaju winny być piętnowane nie tylko w powszechnym odbiorze, ale także spotykać się z odpowiednią reakcją karną. Nietrzeźwy kierowca niewątpliwie stanowi zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a zdrowie i życie człowieka są wartościami najwyższymi, które bezwzględnie należy chronić. Rzecz jasna, wobec orzeczonego względem niego środka karnego czasowo został on pozbawiony możliwości wykonywania działalności gospodarczej w dotychczasowym kształcie, jednakże w ocenie Instancji Odwoławczej, nic nie stoi na przeszkodzie, ażeby dokonał on – niezwykle częstego w ostatnim czasie – przebranzowienia. Wydaje się, że oskarżony jako specjalista w swojej dziedzinie nie będzie miał problemu ze znalezieniem pracy na innych warunkach, bez korzystania z własnego transportu.

Wniosek

o zamianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego

zasadny

kary oraz środków karnych w najniższym wymiarze oraz zwolnienie oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
	Bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE	
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W zaskarżonej części utrzymano wyrok w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	

-----	-----
Zwiążle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiążle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiążle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. z.m) obciążono oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję w wysokości 420 złotych, gdyż osiąga dochód, posiada majątek i nie ma nikogo na utrzymaniu.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Co do kary, środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana